

• Μακρὰ περί ἐμὲ σιγή, σιγή νεκροταφείου
μ' ἐξήγειρε τῆς ζάλης μου· Εὐρέθην μόνος πάλιν.
«ὦ ἦμι! ἀπὸ ἔμαθα πολλά περὶ τοῦ βίου·
καὶ πικρὸν ἦτο σκοτεινός! πόσῃν ἡσθάνθην ζάλην!

• Ἐκτοτε ἄλλως ἔφαλλον! ἐξήτησεν νὰ φωτίσω
τοὺς καταδίκους τῆς ζωῆς, τοὺς ζῶντας ἐντὸς σκό-
[τους!]

Καὶ εἶπα: ἂν ἐλάχιστον αὐτοὺς παραμυθήσω! ...
ἀλλ' ὅμως ἐλησμόνησα τοὺς φθόγγους μου τοὺς
[πρώτους.

• Ἦσαν οἱ φθόγγοι μου τραγεῖς—ἐπόνει ἡ καρδιά
καὶ ἡ ζωὴ μου μετ' αὐτῶν ἐπέτα τῶν χειλέων·

τὰς νύκτας μου ἐμήκυνεν ὡχρὰ ἡ ἀγρυπνία
καὶ ψάλλων φεῖ! ἐξέπνεον καὶ ἔφαλλον ἐκπνέων.

• Αἶ! ἴσως ἐζησα πολὺ ὁ μόλις νεανίας!
κἂν ἔπρεπε νὰ μοὶ δοθῇ ἰσχύς τις πλειότερα·
ἢ κἂν διὰ νὰ αἰσθανθῶ στιγμὰς τινὰς ὀλβίας,
ἃς ἔμενέ μοι σάντροφος καρδί' ἀπειροτέρα!

• Θά ἀποθάνω, κλαύσατε! ἐάν δὲν ἐμποδίσῃ
τὰ δάκρυά σας, καὶ αὐτὰ, ἐλπίς ἀπατηλή!
Δὲν ἀνακύπτω! βλέπετε, ὁ ἥλιος θά δύσῃ
καὶ πρὸς τὸ στῆθος μου ὡχρὰ θά κλίν' ἡ κεφαλὴ.»

ΙΩ. ΚΑΜΗΟΥΡΟΓΛΟΥΣ.

ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΑ

4

Τί πρᾶγμα θέτουσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης, κόπτουσι, καὶ ὅμως δὲν τρώγουσι;

5

Ποῦ εὐρίσκεται ὁ βασιλεὺς ὅταν δῷ ὁ ἥλιος;

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ λογοπαιγνίου.

3. Διὰ τί ὁ ἥλιος ἀνατέλλει τόσον ἄργα τὸν χειμῶνα; — Διότι εἶναι τοσοῦτο ψυχρὸς,
ὥστε βαρύνεται νὰ ἐγερθῇ τῆς κλίνης του.

~~~~~

ΓΡΙΦΟΣ

χ ὡς τὸν

τα

Σοφὸς ἀποκρίτωρ
τοῦ Βυζαντίου.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ Η΄ ΦΥΛΛΑΔΙῳ ΓΡΙΦΟΥ

Ἐνίοτε ἡ ἀρετὴ γονυπετῆς ζητεῖ συγγνώμην παρὰ τῆς κακίας.

(Ἐν Νι Ο.—Ι=τέ.—ΙΑΡ αἰτεῖ.—γόνυ.—ΠΕΤ.—Ἦς ζητεῖ συγγνώμην παρὰ τῆς κακίας.)